

[Kristen Amby.]

ved Indholdet af det Kommissorium, som i alt Fald skitse-mæssigt er antydet i Betænkningen, at denne Kommission skal gøre sig færdig, uanset hvordan det gaar med Grundlovsforhandlingerne, inden for to Aar. Det vil sige, at man efter almindelig menneskelig Beregning maa gaa ud fra, at den Valglov, vi skal leve under, bliver ikke den, der nu vedtages, men den, man bliver færdig med inden to Aar. Det vil med andre Ord sige, at man alene derved i Virkeligheden siger, at den Valglov, der nu vedtages, er saa midlertidig, at den i Virkeligheden kun er at betragte som en Slags Beredskabslovgivning, hvis vi pludselig fik et Valg, fordi den indholdsmæssigt egentlig ikke er saa forsvarlig, at vi kan regne med, at det var rimeligt at leve under den i lang Tid. Ellers var der slet ingen Mening i, at man fik en Kommission nedsat. Det er allerede sagt ved anden Behandling, at der var mange Problemer, mange flere end dem, der her blev omtalt, som skal undersøges til Bunds, naar vi skal have en varig Valglov. Vort Standpunkt var, at saa var der ingen Grund til i den Beredskabslov, som maaske overhovedet ikke kommer til at virke, at lave nogen som helst andre Ændringer end saadanne, der gjorde det umuligt for et Parti at blive overrepræsenteret ved et Valg, altsaa Ændringer, der var nødvendiggjort af det, der fandt Sted forud for sidste Valg ved Oprettelsen af Hovedstadens Venstre. Det havde været logisk.

Derfor vil jeg slet ikke gaa ind paa det ærede Medlem Hr. Holger Eriksens Betragtninger vedrørende Uretfærdighed over for København. Den erkender vi er til Stede, ogsaa som Forholdet var i 1926. Der er sket en Forskydning i Københavns Disfavør, og i Virkeligheden er der sket en Udvikling i København og hele Hovedstadsomraadet, som gør, at vi er klar over, at lige saa rimeligt det er, at København—Frederiksberg optræder som eet Valgomraade, lige saa rimeligt maa det være, at de øvrige Dele af det store Bysamfund, der hører sammen, i saa Henseende inkorporeres i en Enhed. Det vil sige, at det, man her foretager sig, maa være af rent midlertidig Karakter. Hvorfor saa foretage andet end det nødvendige nu? Da det Forslag, der

foreligger til Vedtagelse, i øvrigt ligesom det Forslag, jeg og mit Parti stillede ved anden Behandling, har store tekniske Mangler, har store Skævheder — det er erkendt, og det maa vi erkende —, havde det været rimeligt at begrænse Ændringerne til det nødtørftige af Hensyn til at opnaa det angivne Formaal for en Beredskabslovgivning. Det har man ikke villet, og saa maa vi have Lov til at sige, da man i øvrigt ikke har taget Hensyn til vore Ønsker — skønt vi var enige, før vi startede denne Valglovsbehandling her i Tinget, var enige under første Behandling og har været enige om Formaalet hele Vejen igennem —, at man ikke ønsker vor Medvirken. Vi har sagt, at vi, hvis man vilde imødekomme os, var villige til at lade alt andet falde, idet vi fastholdt vort Hovedsynspunkt for Beredskabslovgivningen. Men nej, saa ønsker man ikke vor Medvirken, og vi ønsker saa heller ikke at være med.

Det er en urimelig Situation at være sat i. Der er et betragteligt Flertal i Folketinget, der er politisk og sagligt enigt om Hovedformaalet med Loven, og saa kan man ikke blive enig. Jeg maa betragte den Maade, hvorpaa Udvalgsarbejdet er ledet, som noget, jeg ikke har oplevet før. Saa langt er vi dog ikke fra hinanden, at vi ikke mere kan snakke dansk sammen. Saa vil man sige: det kunde du have sagt i Tide. Det var rimeligt, at de Synspunkter, vi gjorde gældende, ogsaa ved første Behandling, blev prøvet i Tinget. Sagligt var vort Forslag — det kan ikke bestrides — i visse Henseender ud fra de grundlovmæssige Synspunkter bedre end det, der nu foreligger. Regeringen erkendte selv, at Overrepræsentation for de i Forvejen tæt befolkede Egne næsten altid vil finde Sted ved Regeringsforslaget. Efter vort Forslag vil dette dog ikke altid blive Tilfældet. Men vi lod det fare. Vi sagde: det er heller ikke afgørende, om vi faar vor Vilje, selv om det sagligt havde været rimeligt at gaa den Vej, naar man mellem anden og tredje Behandling imødekommer os derhen, at man ikke laver mere om end nødvendigt. Det vil man ikke.

Jeg maa derfor anbefale mine Partifæller at undlade at stemme for denne Valglovsrevision. Dermed vil vi være med til yderligere at understrege Midlertidig-